

[Handelsministeren]

mepriisudvalget, der efterfølgende skal påse, at reglerne er overholdt.

Jeg kan tilføje, at regeringen har været opmærksom på, at prisfastsættelsen på varmemeforsyningsområdet eventuelt må tages op til overvejelse, når de store investeringer i de kollektive varmemeforsyningsanlæg er afskrevet. Da tidspunktet herfor imidlertid først vil indtræffe om en årrække, for naturgasprojektets vedkommende vel i 1990'erne, og så i øvrigt på forskellige tidspunkter for de enkelte projekter, er det ikke fundet nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet på nuværende tidspunkt.

Hr. Ole Olsen var også inde på spørgsmålet om, hvad der er til disposition af berigningskapacitet i 1980'erne, når det gælder kernekraftværkerne. Med de foreliggende planer for udbygning af kernekraftværker og berigningsanlæg vil der i 1980'erne eksistere en betydelig overkapacitet for berigning. I det lange løb må det forventes at der sker en tilpasning af udbud og efterspørgsel. En udbygning af et berigningsanlæg med centrifuger tager kun det halve af den tid, det tager at bygge et kernekraftværk. Der er derfor ikke nogen grund til at frygte en mangel på berigningskapacitet.

Det var selvfølgelig morsomt at høre hr. Kaj Hansens lange citat. Jeg ved, der var mange i denne sal, der troede, at det drejede sig om et tidligere socialdemokratisk folketingsmedlem, men jeg kendte godt udklippet fra Morgenposten eller Fyns Tidende. Venstre er imidlertid et liberalt parti, så vi har plads til mange meninger, og jeg skal gerne tilgive Lennart Larsson hans synspunkter, som de var citeret af hr. Kaj Hansen.

Hr. Kaj Hansen var også inde på spørgsmålet om forhandlingsresultatet mellem DUC og DONG. Jeg kunne her nøjes med at henvise til et spørgsmål, som jeg har besvaret i det energipolitiske udvalg – det er spørgsmål nr. 34 i almindelig del, bilag 16 – men jeg skal gerne gentage det her, for det er ganske kort. Jeg må tage udgangspunkt i det lov- og koncessionsgrundlag, inklusive aftalen af 15. juli 1976, der foreligger omkring DUCs virksomhed. Det afgørende er her, at der mellem DUC og DONG er tale om en gasaftale på forretningsmæssigt grundlag, hvor naturgasprisen fastsættes under hensyntagen til markedsprisen på det europæiske kontinent for naturgas produceret i Nordsøen, og

jeg finder altså den aftalte pris forsvarlig og rimelig.

Hr. Svend Haugaard stillede en del spørgsmål, bl. a. om regeringens stilling til en olieledning fra Nordsøen, og hr. Wilhjelms var også inde på det. Jeg kan sige, at ud over den vurdering, der ligger i DeGolyer & MacNaughtons rapport, som medlemmerne har modtaget som bilag, så er spørgsmålet for tiden genstand for en samfundsøkonomisk vurdering i regeringen.

Hr. Svend Haugaard understregede ligesom andre nødvendigheden af, at nu måtte vi have en alternativ energiplan uden a-kraft. Det giver mig anledning til nogle bemærkninger, som jeg beder de ærede medlemmer tage som svar til alle, der måtte have rejst dette spørgsmål.

Jeg vil gerne først gøre én ting klar, nemlig at regeringens energipolitiske redegørelse, ER-79, jo ikke, som det er sagt af flere ordførere, udgør nogen ny energiplan. Den plan, som blev lagt frem i »Dansk Energipolitik 1976«, er fortsat den plan, som regeringens politik hviler på. Den indebærer bidrag fra alle de energikilder, der står til rådighed, altså også kernekraft, og regeringens holdning er i den henseende principielt uændret. Kernekraften er i regeringens energiplanlægning et af de elementer, der vil bidrage til at bedre forsynings sikkerheden og mindske Danmarks sårbarhed over for brændselsprisstigninger.

Betingelsen for, at der i Danmark kan bygges kernekraftværker, er dog stadig som ved regeringens tiltræden, at der findes en tilfredsstillende løsning på affaldsproblematikken.

Spørgsmålet om sikkerheden ved kernekraftværker bør efter regeringens mening overvejes i lyset af erfaringerne fra uheldet på Three Mile Island-anlægget. Det er imidlertid væsentligt at gøre sig klart, at ingen teknologi er uden ulemper, og at en vurdering af kernekraften må ses i relation til realistiske alternativer. Her må det vel være rigtigt at sige, at det eneste realistiske alternativ til kernekraft-elproduktion herhjemme er en yderligere udbygning af kulkraftværkerne.

Der skal importeres 2 mill. t kul om året for at erstatte et 1.000 MW kernekraftværk. Inden kernekraftværker kan igangsættes i Danmark – det vil altså tidligst blive i 1990 – forventes der en stigning i kulforbruget fra